

Brief aan de mede-Vietnam-bezoekers

Beste groepsleden van de Baobab rondreis door Vietnam. Hier een bericht van de familie Verschuren uit Dongen.

De voor ons gezin zeer speciale reis door dit verre land is een groot succes geworden.

De reis is zeer goed verlopen, een leuke groep, mooi weer (er was *vóór en ná ons een tyfoon*) en heel veel gezien en beleefd.

We zijn nog steeds erg druk met foto's bewerken. We hebben er meer dan 2000! Dat moeten er minder worden, maar ze zijn zo mooi. Wie nog extra foto's wil hebben moet het ons maar laten weten.

Wat wij jullie willen laten weten is dat wij in onze vakantie een goede reden hebben gekregen nog eens terug te gaan naar het mooie Vietnam. Laat ons dat uitleggen.

Op onze vrije dag in Nha Trang zijn Jiska en Johan 's morgens, met de familie Knijnenburg, gaan duiken in de Zuid-Chinese Zee. Vincy en Lidy lagen ondertussen op het strand. 's Middags zijn we op gehuurde fietsen naar de oude Po Nagar Cham torens gegaan. Op onze terugweg sloegen we per ongeluk na een brug te vroeg links af. We belandden in een sloppenwijk. Omdat wij ons realiseerden dat we fout zaten, vroegen we aan een meisje de weg. Zij fietste ons voor, maar in plaats van terug op weg, fietste ze naar haar schamele woninkje aan zee. We werden daar hartelijk ontvangen door haar familie: vader, moeder en 2 broertjes. We mochten hun bootje gebruiken als we wilden. Zoals dikwijls wilde de moeder met haar zoontje op de foto, dus dat deden we. Alleen het meisje sprak een beetje Engels, waarvoor wij haar complimenten gaven. Ze vertelde dat ze op school zat. We zeiden dat ze goed moest leren voor een betere toekomst en gaven haar daarvoor een briefje van 5 euro. We zijn na ongeveer tien minuten vertrokken; niet met de gedachten dat wij deze mensen nog ooit zouden zien of spreken. Dat werd dus héél anders.

Thuis in Nederland, na een week, dachten wij terug aan dit onverwachte contact met deze zichtbaar arme mensen. We hadden maar 5 euro gegeven voor de studie van het meisje; we wilden toch altijd rechtstreeks geld geven voor goede doelen; hadden we maar meer gegeven, zoals boekengeld of schoolgeld voor een jaar of zo. We voelden ons er niet lekker bij.

's Avonds aan de computer eens op Google Earth gekeken. Hé, Vietnam, hé Nha Trang, inzoomen en we zien de brug; dáár gingen wij te vroeg links af; dáár ontmoeten we het meisje; we keken vanuit het huisje over water richting land; dus moest het aan die kant zijn; hoogstwaarschijnlijk een van die drie huisjes daar aan zee!

Nu hadden we een foto van de moeder met haar zoontje en een Google-kaart met de mogelijke locatie. Op internet geprobeerd een straatnaamkaart te vinden, maar die is er blijkbaar niet van zo'n wijk. Anders konden wij een "gevulde" brief sturen. (*Achteraf blijkt dat zowat alle post opengemaakt en leeggeroofd wordt*). Hoe nu verder?

Onze Baobab reisleidster Dies Heerkens deed na onze reis nog een zelfde reis, dus haar gemaaild met ons verhaal en de vraag of zij iets voor ons zou willen doen. Het verhaal greep haar aan en ze beloofde in Nha Trang te doen wat mogelijk was. Op haar vrije dag is ze op de fiets gestapt en met onze gegevens naar die wijk gereden. Jammer genoeg werd ze tegengehouden door de plaatselijke bevolking om echt in de wijk te gaan. Dat was voor Dies

een echte tegenvaller, zo dicht bij het doel! “Dies, nogmaals van harte bedankt voor jouw poging. Jij bent meer dan een goede reisleidster”. (*tell it Baobab!*)

Hoe nu toch verder?? Aan ons hotel vragen? Het postkantoor bellen? Moeilijk; dan nog maar eens op internet zoeken. Allerlei Nha Trang-sites bekeken. Op de site van Nha Trang-University stonden enkele contact-Emailadressen. Ook een E-mailadres van een Belgische organisatie, gevestigd in Nha Trang, welke Frans-taalonderwijs sponsort onder studenten. Het proberen waard, dachten wij.

Eerst een mailtje in het Nederlands gestuurd met de vraag of wij een uitgebreidere vraag mochten stellen in de Nederlandse taal. Ene Mr. Jacky Chantraine antwoordde in gebrekkig Nederlands dat we voor vragen bij de organisatie in België moesten zijn. In het Nederlands! Dus toch maar een brief gestuurd met ons verhaal over de onverwachte ontmoeting met deze arme familie. Dat we eigenlijk te weinig geld gegeven hadden aan het studerende lieve meisje en dat we iets terug wilden doen voor Vietnam met hun vriendelijke mensen. Bij de brief voegden we de Google-kaart met een pijl erop waar het ongeveer moest zijn en de foto van de moeder met haar zoontje die wij daar gemaakt hadden. Ook een foto van ons gezinnetje in Vietnam, zodat, als hij de familie vond, kon laten zien wie wij waren; de Nederlandse mensen die zij gastvrij in hun huisje hadden ontvangen.

Al snel kregen we een berichtje terug uit Nha Trang. Mr. Jacky, gepensioneerd professor, meldde ons dat hij wel eens over die bewuste brug kwam; hij wel eens zou kijken in die buurt. Hij eindigde met de woorden: “Ik zal u laten weten, ik moet vinden”.

Onze verbazing en blijdschap waren groot toen we na een week een mail van die Mr. Jacky opende en verschillende foto's van die familie uit onze computer rolde. Daarop diezelfde moeder met haar zoontje én met dat meisje, wat Hao blijkt te heten en 21 jaar is . De familienaam is Le Thi, dus Le Thi Hao.

“God of Boeddha hebben ons geholpen”schreef Jacky.

Hij had met zijn Yamaha motobike, op aanwijzing van de Google-kaart, door de smalle straatjes van de wijk gereden. Dicht bij de pijl op de kaart heeft hij in een winkeltje de foto van de moeder laten zien. Ze kende haar en wezen naar haar woning. Gevonden!!

Mr. Jacky spreekt ook een beetje Vietnamees en heeft aan de familie uitgelegd waarvoor hij daar was. De familie uit Nederland wil voor Hao schoolgeld of boekengeld betalen.

Uit zelfrespect, denken wij, had Hao toen tegen ons gezegd dat ze op school zat. Maar nu bleek dat ze wegens geldgebrek niet op school zit. Oorzaak van hun geldgebrek zal zeker te maken hebben met het gegeven dat de vader (Le Van Ba, ± 50j.) ziek is en niet meer kan werken. In Vietnam is geen sociaal vangnet, dus komt er geen geld meer binnen.

Moeder Dhin Thi Tam verdient wat met de verkoop van drank aan toeristen die de boot nemen (*wij weten dat ze daar dan heus niet de enige is, dus dat verdienen zal niet veel zijn*).

Hao werkt in Nha Trang in een bloemenwinkel voor halve dagen (daar al gauw 6 uur p/d.). Ze verdient daarmee 400.000 dong in de maand. Dat is ongeveer 16 euro per maand!

De 2 jongere broertjes Lê Công Du en Lê Thiên Lịch (12 en 13 jaar) kunnen ook niet naar school, want er is geen geld.

Simpel schoolgeld of boekengeld betalen voor Hao is dus niet mogelijk zonder school-structuur. Na flink wat heen en weer gemaild/geschreven te hebben kwamen Mr. Jacky en wij tot de slotsom dat het vooral een prioriteit is om de jonge jongens snel naar ambachtschool te laten gaan, want géén beroep is géén inkomen later.

Als begin hebben wij snel via de Belgische organisatie 50 euro overgemaakt, zodat Mr. Jacky 1 miljoen dong aan moeder Tam kon geven. Volgens het laatste bericht gaan de jongens van

dat geld alweer naar school (*als je geld mee brengt mag je volgens ons de klas in; hoezo een communistisch land?*). Kosten: 360.000 dong per persoon/ per maand (ruim 16 euro p/p.). Hao geeft aan graag naar Engelse les te willen. Mr. Jacky heeft een goede avondschool voor haar gevonden. De Engelse les is betaalbaar (180.000 dong = ± 7 euro per maand) en Hao kan 21 oktober beginnen

Alles bij elkaar voor Nederlandse begrippen niet erg veel, maar met kosten toch zo'n 1 miljoen dong per maand (± 45 euro). Wij willen het toch heel graag structureel gaan doen. Voor alle drie de kinderen, Hao, Du & Lich.

Je voelde het misschien al aankomen. Dit is een vraag om een bijdrage in de kosten voor het weer naar school kunnen gaan van de kinderen Le Thi. Eigenlijk niet zo specifiek voor de schoolkosten maar, je moet de kinderen als ze inderdaad terug naar school gaan wel kunnen belonen met iets extra, bv. zakgeld. Ook de zeer arme ouders moeten beloofd/ondersteund worden om een duurzame situatie/opgave te creëren.

Je moet je zeker tot niets verplicht voelen, maar wij denken dat er onder onze Vietnam-groepsleden wel een paar zitten die eenmalig, of misschien wel voor een paar euro per maand, wil bijdragen. Degene die dat doet wordt op de hoogte gehouden van de voortgang en de resultaten van de studie van deze kinderen. Iedere uitgave zal verantwoord worden. Als het alsnog fout gaat krijgt iedereen gegarandeerd zijn geld retour. We kunnen het geld vertrouwd overmaken naar Vietnam via de Belgische organisatie van Mr. Jacky Chantraine; Website WWW.belgianCCNT.com (*Mr. Jacky heeft privé ook een natuurboogschietery in Nha Trang*) Leuke bijkomstigheid is wel dat er bij ons "project" 4 talen actueel zijn, nl. Nederlands, Frans, Engels en Vietnamees.

Als de kinderen weer naar school gaan, willen we over 1 of 2 jaar zeker eens gaan kijken in Nha Trang, terug naar het mooie en vriendelijke Vietnam. (*je mag mee!*)

Als je niet wil bijdragen, even goede vrienden en beschouw deze brief dan maar als een leuk nagekomen Vietnam-verhaal.

Als je wél wilt bijdragen, dan doe je dat op rekeningnummer:

RABO Dongen nr. 1360.36.562, met de vermelding: "Hao, Du & Lich".

Alvast hartelijk bedankt en je hoort nog van ons en van de familie Le Thi.

Groeten, Lidy, Johan, Vincy en Jiska Verschuren

Vogelenzangweg 5, 5106 NH DONGEN, tel 0162-321022, verschuren-heijkant@home.nl

